

Печорін

Володимир Підпалий

Здається: не на світі грішнім,
що нам судився на роду,
гостюємо...
Тому так спішно
його втрачаємо...
Ні дум,
ні звершень, мудрих і належних,
нащадкам не передамо...
Відтак – тутешні між тутешніх
не по-тутешньому мремо.
Щоб – богом явлений поручик
на золоті скрижалі слів
поставив нас навік...
Підручник
між зайвих жити повелів
і нам прийдешне уможливив,
примусивши по смерті жить,
щоб – грішний світ, такий зрадливий,
ми не посміли залишить...